

H U B B I E M A G A Z I N E

E d i t i e n r . 2

Begeleid Werken

**Interview met Luk
Zelderloo**

Hubbie in Europa

INHOUD

03

Voorwoord
Lieve

04

Begeleid werken
Bekkhan bij Solid Stash

06

Vrijwilliger(s) in de
kijker
Ellen & Suzan

07

Opinie
Jos Mariën

08

Hubbie in Europa
Dimi & Dummies

10

In beeld
Jente Van Loven

11

Hubbie & thuislozen
Sebastiaan in Albatros

12

Interview
Luk Zelderloo

14

Samenwerking in de
kijker
Familiehulp

15

Intern in de kijker
Het Cahier

COLOFON

Hubbiemagazine verschijnt 3 keer per jaar,
waarvan 1 keer in de vorm van het jaarverslag.

Verantwoordelijke uitgever: Lieve Dekempeneer
Vormgeving en eindredactie: Simon Graind'Orge

Adres afzender:
Jean Robiestraat 29
1060 Sint-Gillis

Met heel veel dank aan:

Drukkerij
Jan Verhoeven

info@drukkerijverhoeven.be

VOORWOORD

De lente

De wereld kraakt en suddert. Maar de lente is in het land.

En in onze harten en hoofden komt er terug licht.

Een enorme solidariteit met de Oekraïense vluchtelingen. Bij zoveel burgers maar ook bij onze voorzieningen. Ook bij Hubbie natuurlijk. In totaal stellen de Vlaamse welzijnsvoorzieningen nu al meer dan 300 opvangplaatsen ter beschikking. Naast opvangplaatsen bieden heel wat voorzieningen ook ondersteuning aan, onder meer aan vluchtelingen met een beperking of niet-begeleide minderjarigen.

Hartverwarmend dat een sector die het zwaar te verduren had de voorbije twee jaar de veerkracht vindt voor deze solidariteit. Ook onze Europese koepel steekt de handen uit de mouwen om te helpen waar mogelijk.

En in onze harten en hoofden leeft de behoefte aan ontmoeting en verbinding.

Schermpjes blijven nuttig maar maken steeds vaker plaats voor live ontmoetingen.

Vergaderingen, teambuildings, projecten in binnen- en buitenland, afterworks,

Het doet zo'n deugd en het geeft zoveel energie!

Ik wens iedereen een hartverwarmende lente!

LIEVE DEKEMPENEER

DIRECTEUR

BEGELEID WERKEN

Bekkhan bij Solid Stash

Jobcoach Jirka links op het scherm, Bekkhan rechts. Een haperende internetverbinding en een niet zo ervaren interviewer. Heel even zag het ernaar uit dat het niet zo goed ging komen met dit artikel. Maar kijk, één uur later hadden we een gesprek waar menig interviewer jaloers op zou zijn. Over Begeleid Werken, maar ook over transgender, stickerpersonen en vegan koekjes.

”Twee jaar geleden vertelde ik tegen mijn begeleiding, Lise en Stéphanie, dat ik in een maatbedrijf wou werken. Ik vroeg mij dit vaak af of ik dit kon. Dan hebben ze mij in contact gebracht met Jirka. Vorig jaar heb ik haar dan ontmoet.”

Aan het woord is Bekkhan, 21 jaar, en sinds twee jaar in begeleiding bij Hubbie.

”Ik woonde eerst bij mijn vader, maar hij had het moeilijk met mijn outing als transgender. Dat was geen leuke periode. Je voelt je 'tussen de twee' en wordt daarom niet graag beschouwd als man. Ik ben eigenlijk androgeen en leef als vrouw. Het was daarom thuis echt moeilijk omdat mijn papa dit niet begreep. Ik ben in die periode thuis weg gegaan. En toen kwam Hubbie.”

Jirka gaat verder: ”We hebben toen een kennismaking gedaan. Dat was geen gemakkelijk gesprek. Dat gaat dan over moeilijke thema's zoals uitkeringen die je kan verliezen als je naar betaald werk zou gaan, zoals Bekkhan wou. We hebben dan gezamenlijk besloten om toch eerst te Begeleid Werken, zodat hij zijn uitkering niet zou verliezen. Op die manier kan hij ook de juiste attitudes aanleren. Indien dit lukt, kunnen we de grote sprong wagen naar betaald werk. Da's vaak het motto: Liever rustig opbouwen en stap voor stap te werk gaan, dan een te grote stap in het begin en helemaal opnieuw moeten beginnen.”

De volgende stap in het proces is werkplekken zoeken. Jirka liet de vacature zien van 'Solid Stash'. Solid Stash, dat zijn lekkere, plantaardige diepvriesmaaltijden die in bulk aan huis worden geleverd. Geproduceerd in Brussel. Zij leverden ook al maaltijden in een van onze woonhuizen.

”Liever rustig opbouwen en stap voor stap te werk gaan, dan een te grote stap in het begin en helemaal opnieuw moeten beginnen.”

Jobcoach Jirka

Bekkhan: ”Ze maken vegan gerechten. Ik ga elke dinsdagmiddag naar daar. Het is nog niet lang bezig. De eerste keer heb ik vooral afgewassen. Jirka heeft mij toen ook geholpen, dat was leuk. Momenteel ben ik de stickerpersoon: ik plak de stickers op de gerechten zodat de klanten weten wat erin zit of bijvoorbeeld wat in de diepvries moet. Ook andere nuttige dingen, zoals doosjes plooien, doe ik met veel plezier.”

BEGELEID WERKEN

En of Bekkhan het leuk vindt?

”Ik vind het superleuk om te doen. Ze zijn ook heel lief tegen mij en doen geen vlieg kwaad. Ik word super goed opgevangen. Ik heb ook zelfs eens zoutkoekjes mee naar huis gekregen! Die heb ik dan samen met de bewoners hier opgegeten.”

Hallo Lily, oprichtster en zaakvoerder van Solid Stash?

”Het was een supernatuurlijke stap voor ons om de liefste mensen van Hubbie niet alleen in de weekends van maaltijden te voorzien, maar ook om samen met een van hun inwoners in onze Solid Stashkeuken aan de slag te gaan. Jirka heeft ons fantastisch begeleid in onze zoektocht naar een Hubbie-teamlid: Bekkhan komt elke week met veel goesting bij ons helpen om productlabels te plakken en dozen klaar te maken voor verzending – en ons eigen keukenteam kijkt altijd uit naar hun komst.”

”Ik vind het superleuk om te doen. Ze zijn ook heel lief tegen mij en doen geen vlieg kwaad. Ik word super goed opgevangen bij Solid Stash.”

Bekkhan

Stap voor stap was het doel... En dat lijkt te lukken. Jirka ondersteunt nu vanop een afstand en gaat niet meer mee naar Solid Stash.

Bekkhan vertelt trots: ”Ik doe het traject nu alleen. In het begin hebben we dit ook beetje bij beetje opgebouwd. De eerste keer ging Jirka helemaal mee tot de werkplek, daarna de helft, ... enzoverder.”

De toekomst voorspellen is moeilijk, maar Bekkhan heeft wel een droom:

”Repetitief werk doen, en liefst in een maatwerk-bedrijf. Maar op dit moment geniet ik ook wel van om met eten bezig te zijn. Natuurlijk besef ik dat we niet op ’1, 2, 3’ naar betaald werk kunnen gaan. Maar we doen stap voor stap, samen met Jirka.”

Jirka vult aan: ”Het voordeel is dat Bekkhan heel leergierig is. Hij luistert goed naar elke tip die ik geef en leert heel snel bij!

In het kort

Maar wat is Begeleid Werken nu precies?

”In één zin: onbetaald werken op de reguliere arbeidsmarkt met ondersteuning van een jobcoach,” vertelt Jirka. Enter de jobcoach dus.

”Als jobcoach zoek je, begeleid je en volg je individuele werktrajecten op van cliënten die niet kunnen werken met een contract in het gewone arbeidscircuit of in maatwerkbedrijven. En dit steeds vanuit de vraag en op maat van de cliënt. Ik doe dit nu vier jaar en het blijft mij elke dag boeien!”

Op dit moment zijn er binnen Hubbie 19 begeleid werkers actief, 4 begeleid medewerkers (aan het werk binnen Hubbie), 1 cliënt in vrijwilligerswerk en 1 in groene zorg. In totaal goed voor zo een 23 volledige dagen per week.

Sinds januari 2020 is Hubbie partner geworden van het Werkburo. Zij faciliteren verschillende organisaties die zich engageren voor mensen die Begeleid Werken. Samen met Zonneliëd vormen we het Werkburo van Brussel.

Solid Stash

WERK
BURO

VRIJWILLIGER(S) IN DE KIJKER

Suzan & Ellen, de twee inwonende vrijwilligers van ons doorstroomhuis, werden door hun huisgenoten in de bloemetjes gezet tijdens de 'Week van de Vrijwilliger'.

Solidariteit als antwoord

Twee jaar lang leefden we in een merkwaardige werkelijkheid: quarantaine, isolatie, mondkmaskers, afstand van elkaar. Om de pandemie te weren, om elkaar te beschermen... Wie had dit ooit durven voorspellen? En nu leven we reeds ruim een maand met een brutale, gruwelijke oorlog in het Oosten van Europa. Wie had dit nog voor mogelijk gehouden? Wat doet dit allemaal met een mens!? Ik zie, ik hoor hoe het veel mensen verwart en machteloos maakt.

Tot mijn verdriet merk ik ook hoe op sommige plaatsen sneller dan vroeger irritaties en verzuring optreden. Hoe 'het-rijk-der-vrijheid' – wat een vreselijk begrip – de sleutel wordt om de eigenste willekeurige goesting te doen. Maakt het me pessimistisch? Neen, wel bezorgd. Want welk antwoord bieden we, ieder voor zich maar vooral gezamenlijk, aan dergelijke ingrijpende uitdagingen, aan 'het kwaad' dat zich aan de horizon presenteert.

Gelukkig ben ik nog dicht verbonden met de zorg-sector, met het lager onderwijs en met de sector van de jeugdbeweging. Ja zeker, ook leerkrachten en zorgverleners kreunen onder de zware last en de moeilijke vragen van kinderen. Velen zijn zwaar vermoeid, een aantal van hen moet (tijdelijk) de rol lossen.

Toch zie ik dáár de krachtlijnen of het model van wat ons een kwaliteitsvol toekomstperspectief biedt. Zowel voor de individuele mens als voor onze dichtbijse samenleving als voor 'de wereld'. Wat zie ik dan aan sterke krachten, aan wortels die niet alleen frisse kiemen bieden maar de belofte dragen van een warme en deugddoende wereld. Wat zie ik dat mensen zin geeft en laat groeien?

Ik noem de drie belangrijkste aspecten van wat ik dagelijks zie van een houding die vruchtbaar is: verbinding, solidariteit, generositeit.

Mensen hebben met elkaar te maken. De ander kijkt me aan, en die ogen zeggen en vragen me iets. En ik kijk terug, vragend en gevend. Mijn vrijheid betekent: kiezen welk antwoord ik wel of niet bied. Verbind ik me, en in hoeverre? En mijn ervaring zegt: hoe eerlijker ik me verbind, hoe gelukkiger ik word.

Solidariteit betekent dan niet dat (ruimte en zorg voor) de ander een hinder is, maar dat iets doen met de vraag van de ander humaniteit creëert. Zowel bij de ander als bij mezelf. En hoe genereuzer de gift aan de ander is, hoe groter de kwaliteit van de relatie, van de samenleving zal zijn. Geven van je overschot doet niet veel met een mens. Maar het delen van je eigen genoeg, met voorkeur voor de meest kwetsbaren, schept een hele nieuwe wereld... Een beetje soft allemaal? Tja, één A4'tje is wat weinig om dit allemaal in detail uit te werken... Maar mijn diepste overtuiging is dat dit niks soft is, maar pure concrete werkelijkheid.

Willen we een kleine (buurt), grote (politieke) en wereldwijde samenleving waarin de ander in de weg staat van 'mijn vrijheid', waar leiderschap getekend wordt door haantjesgedrag en het brutaliseren van mekaar? Of willen we een samenleving die mensen de ervaring biedt dat het mogelijk is om positief en toekomstgericht samen om te gaan met de vele grote uitdagingen waar we als mensen voor staan?

Ik roep alle leidinggevendenden, zowel in kleine contexten, als in grotere organisaties en in de politiek, op om ernstig in de leer te gaan in de zorgsector en de jeugdbewegingen. Ga kijken hoe verbinding en genereuze solidariteit kwaliteit van leven biedt. En ga dan aan de slag: samen met elkaar. Om (maatschappelijke) structuren en een cultuur te bouwen waarin genereuze solidariteit gestimuleerd wordt als een vanzelfsprekende echt-menselijke basishouding.

Beste politici, het is ook jullie verdomde verantwoordelijkheid!

Jos Mariën - Bestuurder Hubbie

HUBBIE IN EUROPA

Nieuwe ondernemers worden wakker

IN-CUBA project 2019-2021

Gedurende 3 jaar gingen we in het IN-Cuba project aan de slag met 8 partners uit 5 verschillende Europese landen. Het doel van het project was om te kijken hoe personen met een verstandelijke beperking zelf ondernemers kunnen worden en op deze manier aan sociale inclusie te werken. Welke ondersteuning is er nodig?

Een incubator ondersteunt beginnende ondernemers in het omzetten van hun ideeën tot een echte onderneming. De bestaande programma's rond ondernemen zijn momenteel niet toegankelijk voor mensen met een verstandelijke beperking. Met dit project wilden we een methodiek ontwikkelen waarbij ook mensen met een verstandelijke beperking kunnen ondersteund worden in hun tocht naar het ondernemerschap.

"Ik ben blij dat we DIMI4Dummies uit de grond gestampt hebben. Ik wil er zeker verder aan blijven werken."

Michaël - 1 van de oprichters

Veel van onze cliënten hadden nog nooit echt stilgestaan bij het concept "ondernemen". We moesten dus beginnen bij het begin en maakten onze cliënten warm om te ondernemen. We gaven informatie en bekeken samen wat ondernemen voor hun kan betekenen, zoals het bekijken van de voor- en nadelen. Al snel werden er heel wat nieuwe ondernemers wakker en stroomden de ideeën binnen. Met een strenge maar rechtvaardige jury werd één ondernemingsidee gekozen waar we de komende jaren mee aan de slag zouden gaan. Dit was het idee van Dirk en Michaël.

Dimi 4 Dummies

Met DIMI4Dummies willen ze mensen helpen met hun smartphone-, tablet-, pc-, gsm- en softwareproblemen. Ze richten zich naar iedereen die het moeilijk heeft met technologie. Het idee ontstond vanuit hun eigen interesses en talenten, hun goesting om zich zinvol in te zetten voor anderen alsook de wil om zelf geld te kunnen verdienen.

De naam Dimi 4 Dummies is de samentrekking van de twee namen van de oprichters, Dirk en Michaël.

"4 dummies" is een referentie naar de bekende boeken "Learning made easy".

Er werd een co-productieve focusgroep samengesteld bestaande uit toekomstige ondernemers met een verstandelijke beperking, begeleiders en vrijwilligers. Samen met de focusgroep gingen de DIMI's aan de slag om hun idee verder uit te werken. Welke diensten bieden ze aan? Wat zijn hun sterktes en wat zijn hun werkpunten? Wie zijn hun klanten? Hoe kunnen ze hun diensten aanbieden, wat hebben ze daarvoor nodig? Er was nood aan expertise. Deze gingen we zoeken in het werkveld.

HUBBIE IN EUROPA

We planden leerexpedities en stageplekken voor de DIMI's om ervaring te kunnen opdoen in gelijkaardige organisaties en zo meer te leren over hun eigen sterktes en werkpunten. Toen kwam helaas het ons allen bekende C-beestje roet in het eten gooien. De wereld ging op slot, stages en leerexpedities werden geannuleerd, de focusgroep kon niet meer samenkomen. Ook de Europese uitwisseling met de andere partners werd geannuleerd en kon enkel digitaal doorgaan.

“Superdankbaar dat ik even mee mocht stappen in de droom van de DIMI's. Er is zoveel potentieel voor de toekomst, mits ze nog wat extra ondersteuning krijgen op hun traject!” Céline - projectmedewerker

Na enkele maanden waren we vertrouwd genoeg met de digitale wereld om de focusgroepen digitaal te kunnen laten doorgaan. We betraden een volledig nieuw terrein samen met onze cliënten om te co-creëren via Teams. Met vallen en opstaan vonden we er toch onze draai in. We zochten de juiste naam en logo. We creëerden een Facebookpagina om de onderneming bekend te maken. Binnen Hubbie werd een interne stage georganiseerd met een DIMI4Dummies-uurtje waar cliënten met hun technologievragen terechtkonden. Een succesvolle ervaring waar we verder zeker nog iets willen mee doen.

Het project werd helaas ook afgerond in digitale coronatijden. Terugkijkend naar dit project zouden we het omschrijven als een bijzonder boeiend, innovatief en leerrijk traject met nog heel veel potentieel. De impact van corona was helaas enorm. Er is een heel mooi stevig zaadje geplant dat toch nog wat voeding nodig heeft om volledig te kunnen bloeien.

Meer info?

<https://co-production.eu/project/>

 Dimi4dummies

“Ik vond het heel leerrijk en boeiend. De leerexpedities waren vooral heel plezant. Ik wil zeker ook graag verder werken aan DIMI4Dummies.” Dirk - 1 van de oprichters

En da's nog niet alles

Europa blijft Hubbie boeien. Niet enkel met dit project, maar de voorbije jaren waren we ook een actieve partner in het 'Valorising Employment'-project. Dit is een project waar we onderzoeken hoe ze in andere landen de tewerkstelling organiseren voor personen met een beperking. Samen met MPC Sint-Franciscus vertegenwoordigen wij België. In het volgende magazine lees je hier een uitgebreid verslag over.

Een ander, gloednieuw project waar we ook actief aan zullen deelnemen is 'Access To Leisure'. Dit project wil de betrokkenheid van personen met een beperking in het inclusieve vrijetijdsleven verhogen door toolkits te ontwikkelen voor professionals, vrijwilligers en cliënten. Het project loopt over twee jaar. Ook daarover later meer!

IN BEELD

HUBBIE & THUISLOZEN

Samenwerkingen met het CAW Brussel

Hubbie is geen eiland op zich. Ook ons mobiel team heeft specifieke samenwerkingen en projecten opgebouwd met verschillende partners uit het (al dan niet Brusselse) werkveld.

Onder andere met organisaties die zich inzetten voor thuislozen creëerden we een sterke samenwerking. Op deze manier geven we onze kennis door vanuit de VAPH-sector en verlagen we de drempel voor deze doelgroep.

We gingen kort in gesprek met Sebastiaan, al jaren begeleider bij Hubbie en ook actief bij Albatros.

Sebastiaan werkt nu al zes jaar bij Albatros, een onthaalhuis voor vrouwen en mannen (en hun huisdier) en er zijn enkele studio's voor koppels en kleine gezinnen. Albatros maakt deel uit van CAW Brussel. Hij kreeg zijn liefde voor thuislozen-organisaties mee vanuit zijn opleiding Sociaal Werk.

Sebastiaan, welke meerwaarde zie je om als 'externe' bij Albatros te werken?

Het boeit mij omdat je heel veel kennis uitwisselt, je doet nieuwe ervaringen op, leert nieuwe mensen en organisaties kennen... Het is ook gewoon zeer complementair met mijn werk als begeleider in het mobiel team van Hubbie.

Waar zit voor jou het grootste verschil in de werking tussen Hubbie & Albatros?

Bij Albatros zien de begeleiders de bewoners dagelijks waardoor er sneller en intenser samengewerkt wordt en er ook sneller zaken in orde worden gebracht. Het doel is om gedurende het verblijf hun situatie op orde te krijgen zodat ze klaar zijn voor een nieuwe start.

Bij het mobiel team daarentegen zien we onze cliënten wekelijks of minder frequent waardoor de focus meer ligt op de uitbouw van een duurzame begeleiding op lange termijn.

Waar zie je nog uitdagingen in de samenwerking tussen de handicap & thuislozen?

Er zijn natuurlijk onze lange wachtlijsten: vanuit onze samenwerkingsverbanden proberen we een connectie te maken met thuisloze personen met een beperking. Wanneer we die connectie hebben kunnen maken is het erg frustrerend om op dat moment te zeggen dat we bij het mobiele team van Hubbie momenteel een wachtlijst hebben van meer dan twee jaar.

Een andere uitdaging is toch wel dat in de thuislozenwerkingen de taal van de bewoners geen rol speelt. In onze werking moet er toch een link zijn met het Nederlands.

"Het doel is om gedurende het verblijf in Albatros de situatie op orde te krijgen zodat ze klaar zijn voor een nieuwe start."

Hierdoor komen verschillende mensen waarmee we werken binnen de samenwerkingsverbanden niet in aanmerking voor begeleiding bij het mobiel team omwille van de taal. Het is niet altijd eenvoudig om hen dan naar een gepaste dienst door te verwijzen.

INTERVIEW

Luk Zelderloo stond aan de wieg van onze Europese koepel European Association of Service Providers for Persons with Disabilities, die vandaag meer dan 20.000 voorzieningen verenigt. We hebben altijd ons steentje bijgedragen aan deze organisatie hetzij als bestuurder hetzij in de vele werkgroepen en congressen omdat we deze bundeling van krachten noodzakelijk vinden. Luk gaf eind vorig jaar de fakkel door aan Maya Doneva en we vonden dat een goede aanleiding om hem te interviewen.

Luk, waarom is een organisatie zoals EASPD nodig?

EASPD werkt op 3 verschillende pijlers. Deze zijn: Informatie, Innovatie en Impact.

Informatie: De organisatie informeert de leden, voorzieningen van personen met beperkingen, over wat er internationaal op de sector afkomt. Waar liggen de uitdagingen en kansen voor morgen? Hoe evolueert het kijken naar handicap of beperking? Deze informatie laat organisaties toe te anticiperen en zich voor te bereiden op de toekomst en is daarom essentieel.

Innovatie: De wereld evolueert zeer snel en het VN-verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap brengt een nieuwe benadering.

De voorzieningen van morgen zullen moeten innoveren; dit wil zeggen nieuwe begeleidingsmethodieken ontwikkelen, technologie een andere plaats geven in de ondersteuning, een nieuwe relatie met de omgeving en de stakeholders aangaan, personen met een beperking aan het stuurwiel van hun dienstverlening plaatsen... EASPD biedt een zicht op de toekomst die organisaties toelaat deel van de oplossing te zijn in een veranderende wereld.

Impact: EASPD vertegenwoordigt de sector bij de EU, Raad van Europa en Verenigde Naties. Hoe de situatie echt is in de dorpsstraat wordt door de koepel doorgegeven aan de wetstraat. Door de noden en zorgen van de sector op het hoogste niveau kenbaar te maken, is er impact op de regelgeving en financieringsinstrumenten die de dienstverlening reguleren.

Omdat de sector een stem krijgt op het hoogste politieke niveau, innovatie en ontwikkeling gestuurd worden en informatie gedeeld wordt tussen leden, wordt de sector sterker én beter.

Wat zie je als belangrijkste realisaties de voorbije jaren?

De organisatie ontstond aan een cafétafeltje in Brussel. Vijf personen uit evenveel EU-landen besloten dat het nodig was de sector op Europees niveau te organiseren. 25 jaar later vertegenwoordigt EASPD meer dan 20.000 organisaties en is partner in tientallen projecten. EASPD is tevens een gerespecteerde partner geworden van de Europese en internationale instellingen. Bovendien bleek de koepel de slagkracht en beslistheid te hebben om in tijden van crisis daar te zijn waar nodig. Tijdens de uitbreiding van de EU, de financiële crisis 10 jaar terug, corona, de oorlog in Oekraïne... telkens weer vertolkte EASPD de noden van het veld en droeg bij tot het ontwikkelen van werkbare antwoorden.

Maar de belangrijkste realisatie is waarschijnlijk de zeer goede samenwerking die gegroeid is met de Europese koepel van organisaties die personen met een handicap vertegenwoordigen, EDF. 20 jaar terug stonden voorzieningen en personen met een handicap vaak tegenover elkaar. Dit 'bijna-vijandbeeld' vervelde naar een respectvolle samenwerking met oog voor de eigenheid van alle partijen en het onverkort kiezen van EASPD voor de implementatie van het VN-verdrag.

INTERVIEW

Slogans zoals 'breng de dienstverlening naar de mensen i.p.v. de mensen naar de instellingen', 'niets over personen met een handicap zonder mensen met een handicap', 'er is geen weg naar inclusie maar inclusie is de weg'.... zijn niet zomaar uit de lucht komen vallen maar wel in respectvolle dialoog gegroeid.

Wat zijn de grootste uitdagingen voor onze sector het komend decennium?

De uitdagingen zijn veelvoudig.

Er is de technologische ontwikkeling die zal leiden tot een herdenken van de menselijke factor in het begeleiden en ondersteunen van mensen. Er is het risico van dehumanisering maar ook de kans tot verder empowerment en autonomie van personen met een beperking. Een tekort aan personeel in de sociale sector dient zich aan. Technologie zou hier deels een antwoord kunnen brengen.

"Correcte financiering die kwaliteitsvolle ondersteuning toelaat, wordt hét lobbywerk van morgen."

Verder zien we dat overheden de subsidiëringstelsels herdenken, een herdenken dat vaak een besparingsagenda verhuult. Correcte financiering die kwaliteitsvolle ondersteuning toelaat, wordt hét lobbywerk van morgen. Parallel hiermee zullen voorzieningen meer en meer moeten leren omgaan met een meer assertieve en bewuste gebruiker. Dit zal een impact hebben op de financiering, het personeelsbeleid en de wijze van begeleiden en ondersteunen.

Ook de doelgroep van personen die ondersteund zullen worden in de toekomst verschuift. Meer complexe zorgvragen zullen bij onze voorzieningen blijven landen; eerder beperkte begeleidingsnoden zullen door 'mainstream' organisaties (de gewone school, werkgever, buurtwerking....) worden opgenomen.

Een zorg die ik persoonlijk heb, is dat we maatschappelijk het begrip 'handicap' of 'ondersteuningsnood' steeds verder oprekken. 30 jaar terug spraken we over 4 a 5% van de bevolking die een handicap heeft.

Vandaag hebben we het over 13 tot 14 %. Door de per definitie beperkte middelen (die stelselmatig doch beperkt toenemen) over een steeds bredere groep van mensen 'uit te smeren' zijn er vaak onvoldoende middelen voor zeer complexe en zware hulpvragen.

Wat was het absolute hoogtepunt uit je EASPD loopbaan?

Er waren zeer vele hoogtepunten en kiezen is verliezen. Wat ik met me meedraag als absolute topmomenten zijn: de beslistheid van de initiatiefnemers om EASPD te doen lukken, 15 jaar terug het enthousiast verwelkomen van vrienden uit Oost-Europa bij de uitbreiding van de EU, nadien de persoonlijke gesprekken met Eurocommissaris Spidla waardoor EASPD een key-netwerk werd, de doorbraak in de relatie met EDF, Inclusion Europe en andere organisaties van personen met een handicap, de erkenning door de Verenigde Naties, het baanbrekende werk inzake sociale dialoog en de hervorming van de organisatiestructuur om ons klaar te maken voor morgen.

Maar misschien nog dieper ingeslepen in mijn geheugen zijn de vele vriendschappen die ik kon laten groeien en waarvan ik kon (en kan) genieten 'across Europe'.

Wat dat betreft blijft de staande ovatie die ik kreeg bij mijn afscheid oktober laatstleden van de 300 vrienden en collega's hét orgelstuk. Het blijft echoën in mijn hoofd en hart.

Tot slot... het was bijzonder aangenaam om te zien hoe de nieuwe Secretaris Generaal haar draai vond en vindt. De toekomst van EASPD is in goede en vaardige handen van de nieuwkomer maar ook van een zeer betrokken en professioneel team hier in Brussel.

SAMENWERKING IN DE KIJKER

FAMILIEHULP

De samenwerking tussen Familiehulp en Hubbie loopt al vele jaren. Zo zorgt de poetsdienst van Familiehulp voor nette kamers in de Lenniksebaan en de Jean Robiestraat, maar maken we ook gebruik van de 'individuele gezinszorg'. Zowel in het mobiel team als in onze woonhuizen kan gezinszorg worden ingezet op verschillende levensdomeinen, steeds op vraag van onze cliënt.

Heel recent werd de 'collectieve gezinszorg' opgestart op twee Hubbielocaties. Een ideaal moment om hier even op in te gaan.

Collectieve Gezinszorg

Er komt sinds kort dagelijks een gezinshulp meedraaien in de werking van onze grote woonhuizen (Bronstraat en Lenniksebaan).

Ze bieden individuele of groepsondersteuning waar nodig en verlichten zo de huishoudelijke druk die tot nu bij onze begeleiders lag. We willen de vrijgekomen tijd bewust inzetten in het aanleren van vaardigheden aan onze bewoners, en zo hun zelfstandigheid vergroten.

We hebben geleerd dat we als organisatie niet alles zelf moeten doen. Het inschakelen van een externe dienst die vol motivatie met onze bewoners aan de slag gaat, is een grote meerwaarde gebleken voor zowel onze bewoners als onze begeleiders.

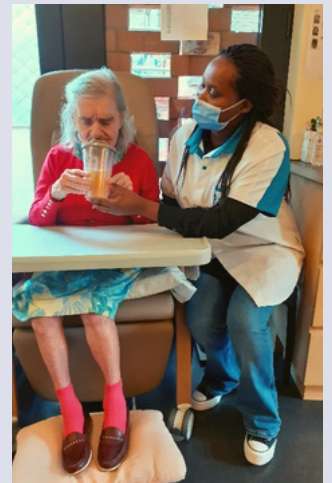
Het gaat niet zomaar over overnemen, maar over gebruik maken van de vaardigheden van de bewoner als basis, en deze versterken door te ondersteunen waar nodig. En zo ook hun eigen rol in de maatschappij laten opnemen. Laat net dat de visie van Hubbie zijn.

Grace

Grace werkt sinds januari als gezinszorg in de Bronstraat: "In mijn job denken mensen direct aan helpen van oudere mensen, maar bij Hubbie is het anders. Hier wonen verschillende personen, met een handicap, met psychologische noden, verschillende leeftijden en culturen. Ik help hen bij hun leven van alledag: hygiëne verzorgen, helpen bij eten en drinken, hen amuseren door op café te gaan of naar de winkel. Ik vind dat belangrijk omdat het mensen zijn zoals iedereen."

"Ik heb al veel geleerd door hier te werken. De bewoners hebben veel liefde en respect voor ons allemaal. Dat raakt me in mijn hart."

Grace, Familiehulp

Grace gaat verder: "Ze kunnen hun plan trekken, en hebben soms ondersteuning nodig. Leren samen leven. Dat hun leven beter verloopt. Ik heb al veel geleerd door hier te werken. Ze hebben veel liefde en respect voor ons allemaal. Dat raakt me in mijn hart."

Familiehulp
we zijn er voor jou

INTERN IN DE KIJKER

Cahier 'Egopreneur'

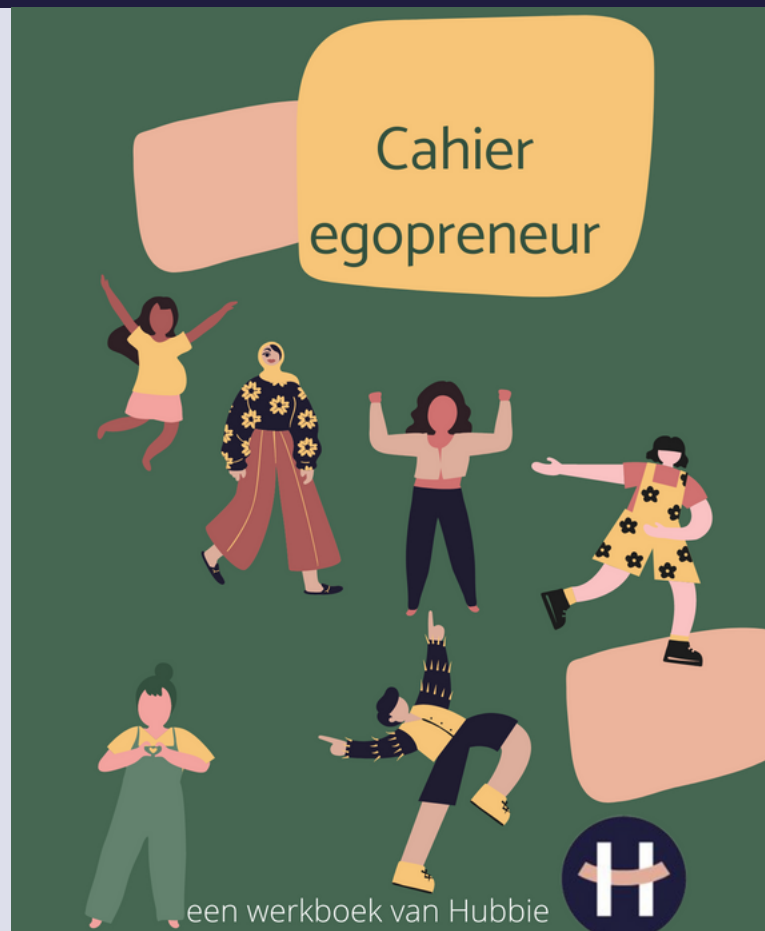
In Hubbie vinden we dat mensen hun eigen keuzes moeten maken, vanuit hun unieke kracht. We geloven in eenieders talenten en eenieders vermogen om te groeien, grenzen te verleggen en kleur te geven aan de eigen toekomst. Iedereen heeft zijn eigen verhaal en zijn eigen noden.

We vinden dit belangrijk voor alle mensen die met onze organisatie verbonden zijn. Niet alleen de mensen die we ondersteunen, ook de vrijwilligers die zich elke keer voor onze organisatie inzetten en zeker ook alle werknemers. Want een krachtige organisatie staat er als krachtige mensen vanuit hun talenten kunnen werken en vanuit hun interesses hun carrière kunnen vormgeven.

“Een krachtige organisatie staat er als krachtige mensen vanuit hun talenten kunnen werken en vanuit hun interesses hun carrière kunnen vormgeven.”

Om iedereen hier zo veel mogelijk bij te ondersteunen hebben we een cahier ontwikkeld dat elke werknemer kan gebruiken om zijn persoonlijke loopbaan bij onze organisatie in beeld te brengen en mee vorm te geven.

Het is een verzameling van oefeningen die helpen om zicht te krijgen op wat je goed kan en graag doet, wat je energie geeft, waar je je inspiratie uit haalt en waar je soms mee worstelt.

Elke oefening nodigt ook uit om hierover in gesprek te gaan met collega's zodat het groeiproces van elk individu de hele organisatie mee vorm geeft.

De naam van ons cahier hebben we geleend van Paul Van Den Bosch' boek 'Egopreneur'. 'Egopreneurs zijn entrepreneurs die een belangrijk deel van hun inspanningen richten op het versterken van zichzelf, om uiteindelijk productiever te kunnen zijn in hun professionele omgeving en meer steun te kunnen bieden aan de mensen uit hun onmiddellijke omgeving.'

Zo hopen we dat iedereen goed voor zichzelf en voor mekaar kan zorgen zeker niet alleen om productiever te zijn, maar vooral om een gelukkiger mens te worden.

Opleiding nodig, David?

INVESTEER NU!

In David, en in iedereen
die wil leren bij Hubbie.

HUBBIE

www.hubbie.brussels

DOE EEN GIFT

